

Rätt till liv. Frågan rör min, och alla övriga kvinnor och mäns rätt till våra liv, liksom barnens rätt till ett drägligt liv. Någon säger, varje liv är önskat. Ja, från Guds håll är nog varje liv önskat. Från människans håll är varje liv inte önskat. Det borde vara, men är inte. Många människor vandrar på vår jord, med en önskan om att de aldrig blivit födda. Många människor saknar ett drägligt liv. Många människor vandrar på vår jord, med en önskan om att deras barn aldrig blivit födda.

Frågan rör ja, eller nej, till vår rätt till abort. Jag finner inte att vi har rätt att styra över liv och död. Vi måste lära oss att ta ansvar för våra handlingar, för våra liv. Så, i det avseendet finner jag att det bör föreligga ett absolut nej, till vår rätt till abort. Men – ibland gör vi misstag. Ibland gör andra misstag. Livet är inte lätt. Livet är ibland frustrerande svårt. Något av detta svåra, detta våra allvarliga misstag måste kunna korrigeras, innan de förstör såväl mitt, som andras liv. Dessa misstag måste kunna korrigeras, innan de skapar mer tragedier än vad som är skäligt. I det avseendet finner jag att det är nödvändigt med ett ja, till vår rätt till abort. Aborten får inte ske lättvindigt, aborten får inte användas som ett preventivmedel, aborten får inte användas på ett nonchalant sätt. Var gränsen går, är oerhört svårt att säga. Gränsen måste dock sättas helt annorlunda än där den ligger idag. Abortsiffrorna i landet är inte acceptabla. Något är vansinnigt fel.

Organisationer som talar för Nej till Abort har i detta avseende en viktig uppgift. Att debattera, att demonstrera, att visa på barnens rätt till liv – drägliga liv, men också att ha förståelse för de människor som hamnat i svåra situationer. Att inte döma, att arbeta för ändrad moral som gör att vi förstår att livet skall vårdas, inte tas bort.

Om vår jord såg ut som jag tänker mig att vår Gud tänkte när han skapade den, så skulle jag säga ett absolut nej till abort. Då skulle tanken inte ens behöva tänkas. Då månade vi alla om det Gud skapat. I en sådan värld månade vi alla om varandra och om vår natur. Vi insåg vad som var rätt och fel, och älskade vår nästa såsom oss själva. Då skulle världens barn ha mat på bordet, liksom kärlek och omsorg i sina liv. Då skulle krig, fattigdom och vansinnesjakten efter överlevnad vara ett minne blott. Så länge vi inte hittat åter till livets grund – omsorgen om varandra och omsorgen om vår jord – ter sig det absoluta nej i mina ögon mer som en absurd tanke.

Min önskan är att vi hittar åter till nivån, där aborten inte är nödvändig alls. Att vi åter hittar nivån där familjen och samhället tar väl hand om de sina och om vår jord.

Anette Grinde

anette@foretagshuset.net